

[Skatteministeren]

på et niveau, der svarer til ca. 160 kr. pr. ton CO₂.

Også EF er i konkurrence med tredjelande, og Kommissionen overvejer helt eller delvis at fritage de mest konkurrenceudsatte, energitunge anvendelser i EF. Behovet for fritagelser og refusion er dog helt klart lavere ved fælles EF-afgifter end ved nationale afgifter.

Den foreslåede særlige danske CO₂-afgift er på flere punkter ikke i overensstemmelse med Kommissionens tanker. Hvis forslaget bliver vedtaget nu, må det med stor sandsynlighed ændres om kort tid. National enegang kan meget vel vanskeliggøre forhandlingsprocessen i EF og muligvis forsinke vedtagelsen af den fælles afgift, der næppe i den endelige form vil minde om det fremsatte forslag.

Regeringen finder således fortsat, at det er såvel i miljøets som i dansk interesse, at bekæmpelsen af CO₂-udslippene koordineres internationalt.

En isoleret dansk CO₂-afgift vil forringe beskæftigelsen i de konkurrenceudsatte brancher. Regeringen har bemærket, at partierne bag B 52 har ønsket, at B 52-pakken gennemføres finanspolitisk neutralt, men selv da kan man ikke uden omkostninger for beskæftigelsen forringe danske virksomheders konkurrenceevne. Den foreslåede refusionsordning vil måske nok forhindre, at de allermost energiintensive virksomheder drejer nøglen om lige med det samme, men en række af de konkurrenceudsatte brancher bliver fortsat påført en urimelig omkostningsforøgelse.

Med den særlige udformning af refusionsordningen får man ikke særlig meget miljø i forhold til omkostningsbelastningen.

F.eks. vil en virksomhed, hvor CO₂-afgiften udgør 2,5 mio. kr. efter 50 pct.s godtgørelse, men før særlig refusion, og hvor virksomhedens refusionsgrundlag udgør 100 mio. kr., blive belastet med godt 1,6 mio. kr., men på marginalen påvirkes virksomheden kun af ¼ af afgiftssatsen (på 50 kr. pr. ton CO₂). Der ville således være samme miljøeffekt for denne virksomhed ved ¼ af den foreslåede sats, men omkostningsbelastningen ville være 1 mio. kr. lavere. Hvorfor skal denne virksomhed belastes med så meget, når miljøeffekten bliver så begrænset?

Den i eksemplet omtalte virksomhed har endog et incitament til at øge energiforbruget

eller nedsætte beskæftigelsen i mindre energiintensive dele af virksomheden, idet virksomheden ved at øge CO₂-afgiftsbelastningen til over 3 pct. af refusionsgrundlaget vil blive aflastet fuldstændig for afgiftsbelastningen gennem den foreslåede udgiftsordning for residualafgiftstilskud, forudsat den kan opnå energiattest.

I forbindelse med afgiftsforslaget er der også foreslået de fire udgiftslove om statstilskud til energibesparelser i erhvervsvirksomheder, statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler, statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet og statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme.

Etableringen af de fire tilskudsordninger vil indebære mere end en tredobling af statens udgifter til energifremmende foranstaltninger.

Regeringen finder ikke, at man igennem de foreslåede tilskudsordninger opnår et resultat, der står i et nogenlunde rimeligt forhold til udgiftsniveauet. Udgiftsforslagene medfører, at skattetrykket samlet vil stige, hvilket er klart imod regeringens politik.

Det danske skattetryk er for højt og bør nedsættes.

Hertil kommer, at regeringen nærer betydelige betænkeligheder i forhold til de enkelte lovforslag.

Ved vurderingen af behovet for tilskudsordningen til erhvervslivet skal det erindres, at der under Industrirådet allerede på frivillig basis er nedsat et udvalg, som skal pege på foranstaltninger til fremme af energibesparelser i industrien. Et tilsvarende udvalg er nedsat for gartnerierhvervet. Også handels- og serviceerhvervene er positive over for på frivillig basis at fremme energibesparelser. Erhvervslivet arbejder således aktivt på at få gennemført energibesparelser.

Sigtet med de tre tilskudsordninger til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler, færdiggørelse af fjernvarmenet og omstilling af ældre boliger til kraftvarme er først og fremmest tidsmæssigt at fremrykke en række omlægninger.

Med hensyn til forslaget om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet vil ordningen i høj grad komme Københavns Kommune til gode, idet mindst halvdelen af tilskudsmidlerne ifølge B 52 forudsættes anvendt her. Regeringen finder ordningen betænkelig, idet den